

[Trøjborg]

Dette her har intet med NATO at gøre, men det har lige præcis noget med det at gøre, som hr. Jørgen Estrup var inde på i sit indlæg: det er en FN-bemyndiget aktion som udtrykt i resolution 678. Jeg vil gerne understrege over for fru Annette Just, at det er vigtigt ikke at blande en NATO-aktion og en FN-aktion sammen.

Endvidere sagde fru Annette Just, at hun var ikke imponeret over hr. Trøjborg og hans parti, der har talt om, at man skulle stramme op på de danske bestemmelser for så vidt angår våben-transporter. Dertil vil jeg gerne svare, at jeg bestemt ikke er imponeret over lande, der er i en situation, som Tyskland er i for øjeblikket, hvor det afsløres, at tyske virksomheder har været med til at forsyne den krigsindustri, der nu truer de allierede styrker.

Sådan en situation tror jeg ikke vi er i i Danmark – det holder jeg for givet at vi ikke er - og det synes jeg bestemt der er grund til at glæde sig over. Og der er bestemt grund til ikke at være imponeret over stater, der har medvirket til at eksportere våben til de krigsførende lande.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Nu vil jeg ikke diskutere med hr. Gert Petersen, om vi skulle have ventet et år til eller ej, for jeg tror lige så meget som hr. Gert Petersen på FN, og FN gav altså en bemyndigelse til de lande dernede, at de måtte bruge midler for at få Irak ud af Kuwait, og det er altså det, der er sket.

Det, jeg gerne vil sige her, er for så vidt til hr. Jørgen Estrup, for jeg glemte nok i mit indlæg at sige, at vi også håber, at den krig stopper hurtigst muligt, og at vi så også kan stille FN-styrker til rådighed. Vi har haft FN-styrker, og de har egentlig gjort en udmærket indsats mange steder. I den henseende har regeringen jo været meget tidligt på banen og sagt, at så snart der kommer det mindste ønske om det, er man klar til at sende styrker derned ud over den humanitære hjælp, man yder i øjeblikket. Jeg synes, det er vigtigt, at det også bliver sagt i denne diskussion.

Fru Annette Just sagde, at hun udmærket kunne forstå, at Venstre sad fast i et forsvarsforlig. Nej, Venstre sidder ikke fast, Venstre står ved et forsvarsforlig. Det er en forskel. Og det kunne jo være, at Fremskridtspartiet, hvis man ikke havde haft den telefonsvarerdebat for år

tilbage, kunne have været med i det forsvarsforlig. Nu kom man altså ikke med.

Vi står altså ved det forlig, men jeg er da tilfreds med, som jeg citerede før, at en af Socialdemokratiets ledende folk, hr. Hjortnæs, har sagt, at man skal lade være med at lukke nogen døre på nuværende tidspunkt. Nej, man skal ikke lukke nogen døre, for der kan komme en ny situation – det var lige bestemt det, forsvarsministeren sagde – der gør det nødvendigt at tage det op igen, og det håber jeg så også vi kan gøre i den forsvarsforligsgruppe, som vi er medlemmer af.

Det kan godt være, at jeg ikke fik trukket fra og lagt sammen helt rigtigt i første omgang, men det står stadig væk klart, at det er temmelig store beløb, man skal skære ned på forsvaret med. Det forsvarsforlig, som vi lavede med Socialdemokratiet sidst, blev respekteret både af det danske forsvar og af vore NATO-tilhængerne. Og derfor har vi, som situationen ser ud i landene rundt omkring os, ikke på nuværende tidspunkt planer om at skære.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Nu er der jo ikke stor grund til at være forbløffet over, at Fremskridtspartiet og Det Radikale Venstre ikke er enige i disse spørgsmål. Hvis det modsatte havde været tilfældet, havde det nok givet en vis eftertænsksomhed hos os begge to.

Men jeg synes på den anden side, at jeg ikke kan lade det stå uimodsat eller i hvert fald uden kommentarer, som fru Annette Just sagde om, at det var pinligt, at vi havde »Olfert Fischer« med den nuværende opgave i Golfen og ikke involverede den mere direkte. Jeg går ud fra, det var af samme grund, at Fremskridtspartiet stemte imod, og fru Annette Just nikker.

Det, fru Annette Just siger, er altså, at det er pinligt, når Danmark lever op til FN's Sikkerhedsråds resolutioner. Det synes jeg er for galt. Og jeg synes, at man i Fremskridtspartiet skal gøre sig klart, om man egentlig bakker op om FN, eller om man mest bakker op om sine egne synspunkter. For i realiteten er det, fru Annette Just siger, at hvis FN's resolutioner ikke svarer til, hvad Fremskridtspartiet synes, har man tænkt sig at stemme imod.

Det fører mig til det andet, jeg vil sige. Jeg har også undret mig over, hvorfor NATO skal